

5. setkání hornických měst a obcí SR v Banské Štiavnici

Nejslavnější slovenské horní město Banská Štiavnica bylo ve dnech 21. až 24. 6. 2012 pořadatelem 5. stretnutia banských miest a obcí Slovenskej republiky.

Kromě domácích, tedy slovenských spolků a cechů, se setkání zúčastnily i spolky z Maďarska, Polska, Německa a České republiky. Jak už to skoro bývá pravidlem, naše účast byla nejvíce vidět a to nejen co se počtu týká.

Samotné setkání bylo rozvrženo do čtyř dnů, z čehož vyjímáme:

21. června večer to bylo setkání zástupců Združenia baníckych spolkov a cechov Slovenska se zástupci zahraničních delegací.

22. června za bohaté účasti pro zvané (jichž bylo pozváno více, než byla kapacita sálu) se uskutečnil Slavnostný šachtág so skokom cez kožu. Bylo zajímavé sledovat, jaké může být pojetí této staré tradice v porovnání ať už s ostravským nebo příbramským přístupem k téže věci. Zábava byla, avšak jedna věc se absolutně nepovedla - naprosto selhala pivní policie a nejméně polovina účastníků se mohla jen závistivě koukat na „vyvolené“, kteří byli zlatavým mokem obslouženi. Pivní deficit pak tedy museli nahradit po ukončení šachtágu v malých skupinkách po různých norách královského horního města. Večer pak následoval pěkný ohňostroj.

V sobotu 23. června po přijetí u primátorky města následoval slavnostní průvod účastníků setkání městem do Amfiteátru pod Novým zámkem. Zde proběhl slavnostní program za účasti vzácných hostů, za všechny jmenujme alespoň ministra školství SR (jaký to rozdíl oproti účasti významných představitelů na našich setkáních). Z tohoto slavnostního programu (hymny, projevy, předání putovního praporu setkání, vyznamenání) je třeba vyzdvihnout jeden akt - křest ojedinělé knihy (překlada z němčiny do češtiny RNDr. Jiřího Hlávky), kterou lze považovat za první vysokoškolskou učebnici hornictví na světě.

Kromě kulturního programu byly připraveny fakultativní prohlídky jak v muzeích, tak i při fárání či prohlídkách okolí Banské Štiavnice, to už si každý mohl vybrat dle svého zájmu.

Co říci na závěr? Organizátorům nelze upřít snahu a péči o přípravu a průběh setkání. Udělali maximum. Kam se ale poděli domácí, t. j. slovenští kolegové? Oproti jiným setkáním jsme se kromě oficialit téměř s nikým nepotkali a těžko jsme mohli naplnit hlavní smysl setkání - upevnit přátelství a soudržnost mezi jednotlivci, spolky, národy.

Těšíme se tedy na další slovenské (a zároveň evropské) setkání příští rok v Košicích.

Zdař Bůh!

Ing. Miroslav Šťastný, perkmistr